

וילה בנהלל: האם זהו ה"בית המחורבן" שהכניס את "אודי" לצרות?

אודי: חוץ מזה, לא איכפת לי לשבת בעצמי. רק אבא — שהוא לא ייכנס לזה!
כוש: חס וחלילה! חס וחלילה! חס וחלילה!
 שלוש פעמים חס-וחלילה — זה מעיד שגם כושי יודע להעריך את הייחוד שבשמו ובאביו של "אודי הישראלי".

● **סיגנון-הדיבור של "אודי".**
 סיגנון-הדיבור של "אודי הישראלי" הזכיר לרבים ממכריו את אודי דיין. מובן שאין הוא היחיד המשתמש בסלאנג זה, המאפיין את החוג כולו. אך הוא מתוק את הגורמים המצביעים לעברו. בראש וראשונה: השימוש המופרז במילה "חרא".
אודי: תשמע, פה הכל חרא!
כוש: חרא?
אודי: אין כסף, אין כלום.
 ובמקום אחר, כאשר מדבר "אודי הישראלי" על עברו דותיו המיסתוריות, המכניסות לו הון "במכה אחת":
אודי: זו עבודה, אתה יודע, זה סיכון די גדול. זה חרא.

נחשים ב"העולם הזה"

● **הקטע ב"העולם הזה".**
 זהו אולי הפרט הפיקנטו ביותר בשיחה כולה. האי-רוניה של הגורל היא שאודי דיין, שהתמרמר השבוע על העולם הזה וייחס לו כוונה לדפוק אותו ביגלל אביו — זיהה את עצמו בשיחה ויהיו מוחלט דווקא עליידי איז-כור העולם הזה בשיחה.
 הקטע מתייחס לבקשתו של כושי, להפיץ בארץ כי נסע לנפאל וכי נוכש שם עליידי נחש. כדי להטעות אנשים שראוהו בחברת דמויות מן העולם התחתון הישראלי בגרמניה. "אודי הישראלי" מציע להכניס את הידיעה הכוזבת הזאת להעולם הזה, עליידי שימוש באנשים היושבים במסעדת אלי רונן בתל-אביב. רונן מקובל מאד בחוגי צנחנים ואנשי-ביטחון ביכלל.
 עולה מתוך השיחה כי אודי היה בטוח שיוכל למי-צוא, בסביבתו של רונן, משהו המקובל כמקור מהימן בעיני העולם הזה, כך שידעיה אשר תבוא ממנו לא תעורר חשד ותיחשב כנכונה. מכיוון שמדובר בפריט אישי פיקנטו, ללא חשיבות ציבורית, שאינו יכול לפגוע באיש, יכול היה אודי לקוות שלא יעלה על דעת המערכת לוודא את הידיעה בדרך נוספת.
 הצרה — מבחינת "אודי הישראלי" — היא שדווקא בדרך זו יכול העולם הזה לוודא כעת בקלות מי הוא. כי הידיעה אכן פורסמה בגיליון העולם הזה (1961) הנושא את התאריך 2.4.75 — 24 יום אחרי תאריך אותה שיחה טלפונית המוקלטת. היא הופיעה ב-17 שורות ב"מדר"אנשים", בעמוד 17 של הגיליון (ראו גלפנה).
 חקירה שנערכה השבוע במערכת העלתה כי הידיעה לא הגיעה למערכת מפי מקור אחד בלבד — אלא מפי שני מקורות שונים.
המקור האחד מסר את הידיעה לאזני תבור, והודה שבשום כי קיבל אותה מפי אודי דיין (ראו איגרת לטורג' עמוד 6).
המקור השני הוא בתורה, הידיעה כידידתו של אודי.

נוסח הדברים מעורר את הרושם שאין המדובר כאן בשם רגיל, ובאבא רגיל, שכל אדם מבקש לשמור עליהם, אלא במישהו המעורר יראת-כבוד.

בקטע הראשון, מספר כושי כי כבר דיבר על אודי עם ראש-הכנופייה (יוסף עמיאל):
כושי: סיפרתי לו עליך. הוא עוד זוכר אותך. האלו! ישבנו יחד, נכון?

אודי: כן, נכון. ישבנו אצלו. (עמיאל היה בעל מיסעדה בתל-אביב).
אודי: אבל הוא לא השתמש בשם, נכון! בשום אופן!

כושי: הוא? לא, בעניין זה הוא מאד חכם, מאד חכם. כן, לא שום דבר. חס וחלילה! חס וחלילה!
 ובקטע אחר, אחרי שכושי מבטיח לאודי עיסוק שיכ-ניס לו 150 אלף לירות תוך שלושה חודשים:

אודי: טוב, תסדר לי משהו. אבל השם שלא ייכנס לליכלוך, עם אבא. זה הכל.
כושי: בסדר, חס וחלילה!

אודי: אבל העשה משוה. אני, יש לי פה בעיות עם הבית המחורבן.

לאחר-מכן:
כושי: עזוב את העניינים שם ותבוא חנה, בחייך.
אודי: לא, בחייך, זה חורג אותי. אני קודם צריך לגמור פה עם הבית. אין לי כסף.
כושי: כמה אתה חייב? תגיד!
אודי: אני חייב בערך 150 אלף.
כושי: ...שלושה חודשים פה ותצא מן החוץ בשלך!

השבוע אמר אודי שלא היו לו בעיות כספיות, וכי חכסף בא מאשתו, שהיתה נשואה בנישואין קודמים למיל-יוגר אוסטרי. ברור כי ההכנסות מן המשק אינן יכולות לכסות, לפי דיווחי מסי-ההכנסה, סכומי-עתק כאלה.

הדודן המרוגז

● **בשיחה מופיעה נהגד כמה פעמים.**
 לצעירים רבים בחוגי-מכריו של כושי יש משקים במור שבים. ייתכן שכמה מהם בנו וילות מסוארות. אבל בשרי-חה זו מצביע הכל דווקא על מושב אחד: נהלל.
כושי: ...רציני לדבר עם מוקי ולהגיד לנורית שאם מוקי ייסע מנהלל, שהיא תחתוך את חוטי-הטלפון.
 ● **חלק מהשיחה מוקדש לקרובי-מישפחה של אודי דיין.**

אותו "מוקי" הוא בעלה של דודניתו של אודי דיין, אחותו של יונתן גפן, בת אחותו של משה דיין. השיחה חנדונה התנהלה כמה ימים אחרי ליל-סביו, ואודי מספר כי מוקי עצבני מסני שלא חשתתך בפעולה, בניגוד לעוזי יאירי שנהרג בה.

אודי: צילעלו מתיחידה והוא לא שמע ברור, וככה הוא נחיה עצבני והוא ניתק את הקשר. צילעלו לו כמה פעמים, וככה הוא חתמיץ את הפעולה. ואז הוא היה שבוע שלם עצבני. בכלל אי-אפשר היה לדבר איתו.

כושי: יופי, טוב, טוב מאד. טוב מאד שלא היה שם.

אודי: הוא מתרגז, וואללה כמה שהוא מתרגז! "אודי" יש כלבים.

● **באחד הקטעים מוזכרים, דרך אגב, הכלבים של בעל-השיחה, כדבר אופייני.**

כושי: בסדר, יש לך שמה כלבים?
 הכלבים של אודי דיין הם מפורסמים. בשעתו העלה אותם על נס גם באוזני העולם הזה (1976). סיפר שהוא מוכר את הגורים ביוקר.

אבא? חס וחלילה!

● **"אודי" הישראלי יש אבא שצריכים להגן עליו.**

פעמיים בשיחה עולה בבירור כי "אודי" הוא בעל שם מיוחד. שיש להגן עליו בכל מחיר, ושעצם הרעיון של פגיעה בו מחריד את שני בעלי-השיחה. השם הזה קשור באביו של אודי, שיש לשמור עליו מכל מי-שמר.

שמעון ("כושי") ריי
מוק, מי שהיה קשור בפרשת הגרעינים הגנובים, היה מעורב בשהותו האחרונה בנפאל ב"תאונת-עבודה. כושי, הידוע כ"הרפתקן שרוף, הצטרף לבית-ספר לאילוף נחשי קובריה, התי-רשל, כנראה, בהכנת שיעורי-הבית ובתמורה הכיש אותו אחד הנחשים. הוא הובהל ל"בית-החולים המקומי, שם שהה משך תקופה ארוכה. לידידיו הרבים, שבאו לבקרו, וששאלו אותו אם יחזור ללימודי-האי-לוף, השיב: "ועוד איך, יש לי חשבון לגמור עם הקובריה ש"פגעה בתדמיתי!"
בתחרות בין בנק לאומי

הקטע המרשיע ב"העולם הזה"